

dialogul umbrelor

Misionara

o să îmi găsesc
altă mamă poate
o să mă și depăn strâns
peste trupul ei șubred
ca un fir de țărână
urias
cu fruntea de nisip
„e grea fericirea, mamă?,,
am să o întreb neȘtiutoare
pe străina fără de trupu-mi
care mă va acoperi
sufocându-mi sărutările albastre
numai atunci
îmi voi descheia sufletul
până la ultimul nasture pe stradă
alergând
o să vă întreb pe fiecare în parte:
„e ușoară fericirea, prietene, când
ți se arată depărtarea
care ne desparte și atât?,,
alinându-mi neSimțurile
veți trece nepăsători de mine
cu voce uitată și stinsă